

Конгресмен знову порушує справу І. Дем'янюка

Вашингтон. — Конгресмен Джеймс А. Трафікант, демократ з Огайо, звернувся до голови Комісії судівництва конгресмена Джека Брука, щоб його Комісія розглянула справу Івана Дем'янюка — громадянина Америки. У своєму листі він відразу зазначає, що ця справа є дуже делікатною бо до кого б він не звернувся, кожний вважає за відповідне у жадному випадку не бути пов'язаним з цією справою. Далше він говорить і про те, що, провівши цю справу, він побачив велику кількість небезпечних неправильностей, котрі, на його думку, повинні бути перевірені і глибше розглянуті. Яким для нього став факт, що багато сил розграв важливу роль у вирішенні цієї справи, а при тому заважається й те, що велика кількість інформації мусить бути перевіреною, поки справедливість переможе. В найближчій будучині є сподівання від вас напрямних у розгляд можливостей для дальшої перевірки цієї справи.

Після цього листа йому було дано на форумі Палати Репрезентантів можли

вість в однохвилинному зверненні висловити свої заваги, що він і зробив. Звертаючись до своїх колег, Джеймс Трафікант висловив, хто є Іван Дем'янюк і за що його оскаржено. Продовжуючи свої заваги, він заявив, що „ціла справа Івана Дем'янюка смердить“, зокрема, коли йдеться про Бюро спеціальних розслідувань в ЗСА, котре зовсім не звертає уваги на Конституційні гарантії безпеки кожного громадянина, а це може створити небезпечний прецедент до нехтування прав кожного американського громадянина. „Я признаюся, що всієї правди я не знаю, але виглядає, що ніхто її не знає. Тому я звертаюся, щоб прослідити справу Івана Дем'янюка, американського громадянина, як і діяльність Бюра спеціальних розслідувань у нашій країні“.

Хоча він є тільки звичайним робітником, але йому належить охорона забезпечена Конституцією. Всієї правди я не знаю, але Америка повинна дослідити і довідатися про правдивість закидів в сторону свого громадянина“.

ЛІТНІЙ СЕЗОН СОЮЗІВКИ БУДЕ БАГАТИЙ ІМПРЕЗАМИ

Союзувка. — Це сюди, — „бож нема то, як на Союзівці“ — з'їжджаються тисячі гостей з усіх закутин Америки, з Канади, а подекуди і Європи. З'їжджаються, щоб тут, впиваючись цілющим гірським повітрям, милуючись позолоченими проміннями сонця красавидами, в рідній українській атмосфері забути життєві буденні клопоти і негаразди.

Започатковуючи свій 36-ий літній сезон, Союзувка по-гостинному відкрила двері у суботу, 1-го липня ц.р. Управитель оселі Іван Фліс, мол., з допомогою інших членів Управи оселі і працюючого персоналу, приготували для гостей від

Гостиниця.

новлені чепурні кімнати, зі справно працюючою охолоджувальною системою, меню, поширене новими зразками кулінарного мистецтва. Союзувка збагатилася двома будівлями „Карпати“ та „Січ“, в якій приміщено влітку молодих працівників оселі.

Для духовної насолоди гостей чекають різноманітні культурно-мистецькі програми з участю відомих артистів вокального і танцювального мистецтва та художнього слова.

Літній сезон розпочався,

власиво, вже у п'ятницю, ввечері, 30-го червня забавою під звуки оркестру „Хвилі“ і „Темпо“. У суботу ввечері у вільному концерті виступала гумористка Люба Гой і тенор Василь Мельничук. У неділю, 2-го липня, відбувся концерт, на якому виступили колишня Міс Союзувка, сопрано Марія Сухенко-Котрель, який акомпанювала Софія Берик-Шульц.

Протягом літнього сезону виступатимуть на концертах, крім вже згаданих, відомі українські артисти і

(Закінчення на стор. 3)

Помер А. Громико

Москва. — Міхаїл Горбачов повідомив світ у понеділок, 3-го липня ц.р., що в Москві помер на вплив крові в мозку, колишній міністер закордонних справ, останній Голова Президії Верховної Ради Андрій М. Громико. Декілька днів перед тим повідомленням, пресове агентство ТАСС подало вістку, що А. Громико перейшов поважну операцію після мозкового удару.

А. Громико, якому було 79 років, мав за собою довгу і поважну політичну кар'єру після закінчення студій докторантом економічних наук. Від 1939 року він став членом дипломатичної служби, яка розпочалася у союській амбасаді у Вашингтоні спершу як урядовця, а відтак як посла. Від 1946 року він був представником СРСР у Раді Безпечності Об'єднаних Націй, а рівночасно заступником міністра закордонних справ. У роках 1957-85 він був безперервно міністром закордонних справ СРСР і у своїй полі

тичній та дипломатичній праці служив вірно усім союським лідерам за вибитком Леніна і мав нагороду переговорувати з усіма американськими президентами, починаючи від Рузвельта, як теж із іншими визначними світовими провідниками політичного життя.

У роках 1983-85 він був першим заступником голови Ради Міністрів СРСР, а з липня 1985 року головою Президії Верховної Ради СРСР. Минувлого року з уваги на свій вік залишив свою дову і вірну службу союськом режимові.

А. Громика поховали 5-го липня ц.р. на Новодевичому кладовищі у Москві, без М. Горбачова, який уважав, що не може з приводу цього похорону відкладати своєї довгопланованої поїздки до Франції. Слова прощання Громикові від М. Горбачова, що їх він передав були відповідні до цієї нагоди, але не надто сердечні.

ВЕРХОВНИЙ СУД ПІДТРИМАВ ПРАВА СТЕЙТІВ ЩОДО АБОРТІВ

Вашингтон. — 3-го червня ц.р. Верховний Суд п'ятьма голосами до чотирьох вирішив, що поодинокі стейти мають право заборонити або дозволити аборт, як в одному так і в другому випадку видавати на це стейтові гроші.

Причиною теперішнього рішення був відклик до Верховного Суду зі стейту Міссурі у справі права на аборт і допомогу в ньому із стейтових фінансів.

Такі соломанові рішення Верховного Суду, які запали в останньому дні перед його відвідом, викликали величезне захоплення серед населення, а особливо серед жінок, і це як у тих, які є проти легальних абортів, так і у тих, які є за офіційним дозволом на аборт.

У висліді рішення Верховного Суду щодо відклику зі стейту Міссурі в ньому тепер не можна буде уживати публічних лікарень чи ін-

ших приміщень, які вдержуються стейтними фінансами для роблення абортів, навіть коли буде наражене на небезпеку людське життя, а медичний персонал стейтових шпиталів не зможе їх перевести.

Що станеться в інших стейтах — покаже майбутнє. Бо згідно із постановою Верховного Суду щодо права Міссурі, тепер кожний стейт буде сам вирішувати беручи до уваги те, що Верховний Суд явно підтримує заборону абортів.

Організації, які вже багато борються за легалізацію абортів, з одного боку, а з другого, зокрема католицької кола та інші голосні противники абортів заповідають явну війну за свої переконання, а провідники цих двох протилежних поглядів виступили публічно, щоб заповісти дальшу наполегливу боротьбу за свої переконання.

Чекіст пропонує посилити режим

Москва. — Згідно з повідомленням агентства Асошіейтед Пресс, у союських засобах масової інформації 28-го червня було цілий ряд нападів і виступів проти демократизації. Наприклад, колишній голова КГБ Віктор Чебриков виступив проти „Демократичного Союзу“ — неформальної громадської організації, що оголосила себе опозиційною політичною партією. Чебриков, який тепер очолює комісію ЦК КПСС з питань правової політики, виступив проти „антисоціалістичних груп“, які нагнітають громадське невдоволення, підбурюють робітників, молодь, наукову і творчу інтелігенцію проти партії“.

В останньому числі „Літературної Газети“ є лист працівника каральних органів І. Грубера, в якому автор вимагає запровадити суворі порядки і всіх роз-

ношників хвороби АІДС вислати до Сибіру. „Колодий дріт і сибірські морози будуть найкращим лікуванням для них“, — пише Грубер. Чекіст, якого газета представляє як „ветерана НКВД“, вважає, що суспільству доведеться дорого заплатити за всю цю гласність, бо „країна розвалюється тільки тому, що ми не готові жити в умовах такої великої свободи“. На думку Грубера, „тільки найсуворіші порядки можуть нас врятувати“. Під словом „нас“ автор, звичайно, розуміє союський імперію з неомежованою владою КГБ. Автор переконаний, що саме теперішня атмосфера свободи спричинилася до заворушень в південних республіках. Цілий рік продовжуються заворушення, але їх не було б, якби не дозвіл проводити всякі мі-

(Закінчення на ст. 6-й)

У СВІТІ

СОВЕТСЬКІ ГАЗЕТИ надрукували коротке повідомлення про те, що причиною смерті майора КГБ Глена Майкла Савтера, який втік в СРСР, було самовбивство. Він покінчив зі собою, отруївшись газом. Вказується, що у передсмертній листі Г. Савтер висловив бажання, щоб його похоронили у формі офіцера КГБ. Про причину самогубства шпигуна-втікача газети не повідомляють.

У ГОЛЛЯНДІ ІСНУЄ товариство тоаустиун, яке нещодавно уклало договір з однією швайцарською фірмою, яка погодилася розпочати серійне виробництво авт для власників вагою понад 130 кілограмів. Спеціальне замовлення досить солідне — у Голляндії живе понад 40,000 осіб, які через свою огрядність не можуть вміститися у звичайній автомашині.

КОРРАДО БАЗІЛЕ, співробітник Музею папірусу, що на Сицилії, майже чверть століття розгадував хімічний склад старовинних папірусів. Успіх прийшов нещодавно: виготовлений ним папірапін має властивості ідентичні з давньогипетським. Та свою рецепту К. Базіле знову ж тримає в таємниці.

ЗАГРОЖУЄ РАДІАЦІЯ В СРСР

Бостон, Масс. — Науковець Гарвардського університету Габріель Шенфельд у своїй статті „Дозиметр на кожній дачі“, яка опублікована в останньому спеціальному випуску бюлетеня американських науковців-атомників, розповідає про рівень радіаційного забруднення в окремих місцевостях Союського Союзу. Він вважає, що в результаті кількох аварій та через безконтрольне захоплення радіоактивних залишків і інших недогляд рівень радіаційного зараження деяких територій сягає таких меж, що один з народних депутатів назвав країну „зоною екологічної катастрофи“.

Уряд СРСР змушений визнати, що навколо багатьох великих міст рівень радіаційного зараження катастрофічний і прийняв рішення забезпечити населення індивідуальними дозиметрами для визначення рівня радіації. Далі Г. Шенфельд наводить повідомлення із союської преси про те, що на базарах і досі часто трапляється м'ясо та інші продукти, заражені

радіацією. Найчастіше м'ясо з великою дозою радіації перемелюють, змішують з незараженим м'ясом і виготовляють з цього фаршу ковбаси та інші продукти. Факти про це були опубліковані в союському журналі „Собеседнік“. Велику небезпеку становлять радіоактивні звалища, які є скрізь, де існують або будуть об'єкти атомної енергетики.

„Союський Союз маніакально намагається засекретити все, що стосується атомної промисловості й водночас проявляє повну байдужість до цієї загрози, яку несе атомна енергетика“, — пише американський дослідник. Він наводить також слова працівника МВД СРСР Бориса Куркіна: „Непозначені місця захоплення радіоактивних залишків промислових, дослідних і медичних підприємств можна знайти поблизу будь-якого індустріального центру. Люди про це нічого не знають і продовжують косити там траву, пасти худобу й відпочивають на лоні природи“.

ОПУБЛІКОВАНО КНИЖКУ ПРОФ. Д. АНТОНОВИЧА „УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА“

Мюнхен, Західна Німеччина. — Український Технічно-Господарський Інститут минулого року тут перевидав збірний курс УГА-УГТІ „Української культури“ за редакцією і переважним авторством проф. Дмитра Антоновича.

У передмові до цієї 517-сторінкової праці д-р К. Костів, між іншим, пише: „Об'ємистий збірний твір охоплює енциклопедично опрацьовані частини: Освіта та шкільництво, Українське рукописне та друковане слово, Українська преса, Українська філософія, Українська дохристиянська релігія й церква, Українське право, Українське мистецтво пластичне (архитектура, скульптура, малярство, граверство, орнамент) й тоничне (музика, театр, кінематографія). Кожна з цих частин у свою чергу поділяється на окремі розділи й

закінчується бібліографічними примітками та списком літератури. Авторі їх — це ерудити в ділянці української культури, їхні імена такі: Д. Антонович, В. Білнов, Д. Дорошенко, О. Лотоцький, С. Наріжний, С. Сірополько, В. Сичинський, Д. Чижевський і А. Яковлів. Авторі барвисто і соковито змальовують епохи розвитку української культури, дбайливо аналізують її галузі і кидають цінне світло на планомерне нищення окупантами матеріальної і духовної спадщини українського народу. Ця монументальна праця правдиво знайомить читача з українськими культурними цінностями, бо книжки на цю тему з-під пера авторів у Союському Союзі, звичайно, з наказу Москви промовчують церковний ренесанс, іконографію та взагалі християнський вклад у скарбницю української культури“.

Хто бажає набути цей вартісний твір, повинен звернутися на таку адресу: Ukrainisches Technisch-Wirtschaftliches Institut, Pienzenauerstrasse 15, 8000 München 80, West Germany, Europe.

ЛЮДОЇДСТВО В СРСР

Москва. — Журнал „Сме на“ 26-го червня ц.р. повідомив, що 25-річний громадянин Татарської АССР Алексей Суклетін засуджений до смертної кари, а його коханка Мадіна і ще два їхні спільники до 15-ох років ув'язнення за людодіство.

Як сказано в журналі, суд довів, що сім осіб стали жертвами цих канібалів протягом одного року.

ПОЧИНАЮТЬСЯ ТАБОРИ УЗХ

Лігайтон, Па. — Виховно-відпочинкові табори Українського Золотого Хреста на оселі ім. Олега Ольжича починаються в неділю 9-го липня ц.р., і триватимуть до суботи, 29-го липня. Тижнева оплата 100 дол., реєстраційне (одноразове) 10 дол.

Ще прийматиме оголошені діти у віці 6-12 років. Зацікавленим батькам слід телефонувати до Володимирів Кавки на число 1-(215) 623-2309 або до Уляни Прохор 1-(215) 235-3709.

(Закінчення на стор. 5)

85-РІЧНИЙ МОЛОДЕЦЬ

Стетен Айленд, Н.Й. (О. Кузьмич). — Здається, немов це було вчора, а це насправді п'ятдесят років „з гаком“, як ми, молоді пластунки, що таборували біля Космача, бігли над Черемош, як лише почули по другому його боці на дорозі дзвінкий тенор, що відлунювався аж у далеких верхах.

В полонині, верхівині
трава зеленіє
Ой добре си з тим
любим,
Хто си розуміє...

— Чуєте? Мороз їде, Мороз їде, — передавала одна одній і, здавалося цілий табір нахуририв вуха і замріяно глядя у далечині, щоб вбачити крізь дерева чорнявого „дегеня“ на малому гуцульському коникові.

Коли в тихій хатині на бічній вулиці Стетен Айленду нам з привітливою усмішкою цей самий легендарний Мороз відкривав двері, немов за помахом пальчик знакає півторіччя і навіть у чорнявого легена чуприна лише трішки припорошена снігом. Не хочеться вірити, що Михайло Мороз 75-го липня відзначає своє 85-річчя — у нього стільки енергії, розмаху, фантазії, як колись, — і він ані на хвилину не випускає нас із своєї уваги, як і на хвилину

М. Мороз показує свої альбоми пам'яток.

не вгаває його співуча мова, якою старіється нам у короткій гостині розповідати усе про себе, свою працю та показати десятки картин, які переміняли скромну хатину у справжній музей Мороза.

Нам навіть не треба питатися, чи мистець далі творить — у нього на шталагах розпочата картина церкви з того Космача, що лунчить споминами колишню замкнуту гімнастику із визначним мистецтвом.

— Ось, бачите, я хочу присвятити тепер свою творчість „Тіням забутих предків“ — віддзеркалити

цилу ту Гуцульщину, яку я так полюбив і яка була мені такою близькою. І це не лише її природа, а і мітологія, розповіді, цілий її вишуканий колорит...

Споглядаємо на декілька портретів дружини Ірини в гуцульському барвистому одязі та добре розуміємо, чому саме Гуцульщина стала Морозові такою близькою і чому шукає її навіть у Гантерських горах.

Бож він, до речі, сам починає ходити із Тернопільщини і шойно, як молодий учень у школі Олексі Новаківсько-

Літній...

(Закінчення зі стор. 1)

Іван Фліс, мол., головний управитель „Союзівки“.

В. Квас на сходах переробленої будівлі „Карпати“.

„Веселка“, де відбуваються усі концерти та заходи

Головні працівники Союзівки (зліва): Софія Шпак і Шіла Загайкевич.

— курс українських народних танців для початку нових і завантажених танцюристів, які кожного року, так і тим разом виступає відома наша прима-балерина Рома Прийма-Богачевська.

Крім того, новиною на Союзівці в цьому році буде денний табір для „пташат“, дітей від 3-6 року життя, зорганізований плавальним плаванням „Перші кроки“, із плавальним проводом, що його очолює командантка п. сен. Маруся Дармограй-Мухлик. Він розпочинається 8-го липня ц.р. і триватиме до 15-го липня.

Зацікавлення приміщенням на Союзівці постійно зростає. Тому управитель оселі пропонує всім, хто бажає провести час літнього відпочинку на Союзівці, не зволікаючи, замовляти кімнати. А управа оселі докладе всіх зусиль, щоб

кожний і кожна з відпочиваючих тут могли сказати: Так, справді „немає то як на Союзівці!“

КЛК ВЛАШТУЄ ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

Кергонксон, Н. Й. — Тут на відновлення тенісних кортів Союзівки Карпатсько-Лещетарський Клуб в дні 8-9 липня ц.р. влаштує тенісові змагання за першість УСЦАК — Схід 1989 в групах жінок, чоловіків, сеньйорів, юначок і юнаків (А і Б) за нагороду КЛК. Реєстрація в суботу, 8-го липня ц.р., а початок змагань о год. 10-й ранку. Внесок 8 дол. від особи. Провід змагань: Роман Ракоцій, Юрій Попель, Юрій Савчук і Зенон Снілик. Приміщення слід замовляти безпосередньо через управу Союзівки.

Корпорація Українське Село є однією з найбільш необхідних і гідних до наслідування організацій дітройтської громади. Причиною того є те, що цілю і завданням Українського Села є опіка над старшими людьми, якої вони так дуже потребують.

Минули довгі роки планування і успіхів. Як не раз перепліталися з невдачами, і ось 31-го березня ц.р. відбулися чергові загальні збори корпорації. Відбулися вони у гарному аласному приміщенні при численній участі членства. Збори відкрив президент корпорації Степан Віхар. Він звітнував про різні аспекти праці дирекції. Реасумуючи свій звіт він виявив задоволення з гарної, успішної праці дирекції, доказом чого є численні слова признання і подяки від мешканців. С. Віхар підкреслив, однак, факт, що на будуче треба навести ближчий контакт з українською громадою, якщо хочемо збільшити членство і подбати про те, щоб більше українців замешкало в Українському Селі.

Опісля коротко звітувала заступниця президента Юстина Нелліген про наявні контакти з фірмою, яка могла б три рази в тиждень подавати обід для мешканців Села по дуже низькій ціні. Третій заступник президента Зенон Василькевич подав короткий перегляд своєї праці і підтримав думку С. Віхара про потребу ближчої співпраці з громадою. Референт допущення нових мешканців Лев Воробкевич пояснив, що, не зважаючи на досить великі вимоги уряду, все ж таки є багато можливостей для тих, які бажають замешкати в Українському Селі.

Скарбник і фінансовий секретар Юліана Мазяк подав досить докладний фінансовий звіт і представила запропонований бюджет на наступний рік. Цей звіт був прийнятий і бюджет затверджено. Луїза Сакс запропонувала деякі незначні зміни до статуту, які було прийнято.

Після звітів виявилася коротка дискусія, у висліді якої прийнято внесок С. Віхара, щоб дирекція УС мала право для ближчого контакту з громадою брати участь у деяких загальногромадських імпрезах дорочно їх співпосередовування. Також було прохання до

Збори Корпорації Українське Село в Дітройті

Дирекція Українського Села у Дітройті на 1989 рік.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УВАН В КАНАДІ

Вінніпег. — 28-го травня цього року о год. 3-й по полудні в приміщеннях Українського Народного Дом у Вінніпегу відбулися Загальні збори канадського УВАНу. Збори відкрив уступаючий президент д-р М. Марунчак, який закликав до одностайності мовчання для шанування пам'яті померлих членів.

Після відчитання та прийняття порядку наради вибрано президента і секретаря зборів — проф. М. Тарнавського та проф. Ю. Книша. Наступною точкою було перечитання протоколу останніх зборів та звіти президента, секретаря і скарбника, а опісля дискусія над звітами.

Звіти уступаючої управи були дуже солідні і відкрили широкий образ з багатою інформацією Академії. За останню трирічну каденцію влаштувано 5 наукових конференцій у Вінніпегу і поза Вінніпегом, відчитано 46 наукових доповідей і видано кілька важливих дослідних праць. Президент повідомив, що вишій збірник „Тисячоліття“, який в скором часі буде виданий всім меценатам і передплатникам. Крім того, УВАН тісно співпрацював з Українською Науковою Радою Канади, з Науковою Радою

СКВУ, з Науковим Комітетом Тисячоліття, з Асоціацією Канадських Наукових Товариств та з іншими українськими і неукраїнськими інституціями. За таку жваву і активну діяльність збори одностайно уклали уступаючий Президію абсолютію.

Опісля приступлено до вибору нової Президії. Запропоновану листу Номінаційної комісії дано до голосування. Голосували всі присутні члени і ті, що прислали свої „прокси“ з інших місцевостей Канади. Склад новообраної президії такий: проф. О. Баран — президент, проф. О. Баран — президент, проф. Я. Розумний, д-р Б. Білаш і проф. І. Тарнавський — заступники президента, проф. О. Герус — генеральний секретар, інж. А. Качор — скарбник, проф. Ю. Книш, проф. П. Попіль, проф. В. Ревуцький, проф. В. Янішевський, мр С. Мухин і О. Негрич, члени.

Після вибору ще обговорено деякі важливі пропозиції щодо перебування приміщення УВАН, видання Бюлетеню і створення видавничої комісії при Президії УВАН. Вкінці запропоновано пошрити членство молодого покоління українських науковців.

Зенон Василькевич

Вступайте в члени УНС

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ (в англійській мові) THE FOREIGN OFFICE AND THE FAMINE

British Documents on Ukraine and the Great Famine of 1932-1933.

Edited by Marco Carynnyk, Lubomyr Y. Luciuk and Bohdan S. Kordan. With a Foreword by Michael R. Marrys. The Limestone Press, Kingston, Ont. — Vestal, N.Y., 1988, pages 493, price \$35.00.

У книжці зібрані вісімдесят п'ять британських документів з першого джерела — дипломатів, журналістів, агрономів і самих жертв. Советські власті заперечували, що голод взагалі існував, відкидали заграничну допомогу і вивозили зерно за границю. Британські власті не хотіли подати інформації про голод до публічного відома, щоб не наразити собі Советів і відредагували тим, які хотіли приватно допомогти. В документальних працях про голод є багато опитів терпіння жертв, які боялися, що ніхто не буде про їх терпіння знати. Тому мотом книжки є: „Дайте світові знати про нас“.

Svoboda Book Store 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці міста Нью-Джерсі обов'язані додати до ціни 6% ставового податку.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє: на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили II—89

у Сіклервіл.
по 25.00 дол. — Андрій і Галина Стахнів, Роман і Марія Флюнт.
10.00 дол. — Олена Дорога,
5.00 дол. — Міла Ваповська.

в Емко:
25.00 дол. — Іван Васюрко.

Збірка у пам'ять бл. п. Петра Яцва в Кергонксон, Н. Й. — переспала Лідія Яцва, зложили:
50.00 дол. — „Золота Осінь“ Кондомініум;
30.00 дол. — Степан і Павліна Олексів;
25.00 дол. — Родина Хухра;
20.00 дол. — Михайло і Михася Баран;
по 10.00 дол. — д-р Володимир і Ярослава Ціханський, МIRON і Іванка Бучакі, Антін Шубак, Роман і Оля Ривлюк, Катерина Бжезненська, Ольга Тутка, Степан і Христя Головаті, Маріа Пидлуська, Ольга Савчук, Магдалена Квас.
Г. ста ч. 031 — збірка — Коляда в Фінкс, Аризона — зібрав і переспав Євген Василіна, зложили:
0.00 дол. — Стефан Гула,
по 15.00 дол. — Е. Василіна, М. Гішинський,
по 10.00 дол. — Д. Микита, С. Михайлів, Г. Сливка, О. Комарнішків, Г. Агащук, М. Ходан, П. Олексин, С. Попович, Я. Хижий;
по 5.00 дол. — С. Сербинський, М. Коропіншин, Т. Долішній, А. Волос, М. Чорнопільський, Д. Дидик, О. Бойко, В. Ган, М. Дидик, В. Савицький, Іван Беш,
2.00 дол. — М. Гриневич.

Листа ч. 048 — датки в Еллентаві, ПА — переспав Теодор Федішин, зложили:
по 20.00 дол. — Теодор Федішин, Стефан Мартиняк,
5.00 дол. — Михайло Гайдейчук.

Листа ч. 049 — коляда в Озон Парк, Н. Й. — зібрав Роман Крупка, зложили:
по 10.00 дол. — Іван Везубяк, Микола Сухоцький, Михайло Прибільський, Орест Наливайко;
по 5.00 дол. — Ірина Гарматій, Роман Мізур, Роман Крупка.

Датки на Патріарший Фонд в Нью-Гейвен, Конн. — збирали Павліна Лодинська і Григорій Гіна, зложили:
по 50.00 дол. — Славо Попель, Зенко Гарасимчук;
40.00 дол. — Лев і Оріс Марків;
по 30.00 дол. — Лев Левицький, Григорій і Анна Гіна, Оріс Лаврович, Роман Романюк, Марія Марків;
по 25.00 дол. — інж. МIRON і Надія Трояк, Геня Добчанська, Володимир і Осипа Маслянки, мр. Михайло і Ірина Бойко, Іван і Павліна Лодинський, Павло Палюга, проф. Іван і Ірина Телюк;

по 20.00 дол. — Мирослава Белек, Іван і Марія Сова, проф. Юрій і Наталя Цибірський, Іван і Катерина Румак.
15.00 дол. — Геня Добчанська (у пам'ять бл. п. осповід. Василія Станимира колишнього пароха в і парадії Прошова Смолянка).
по 10.00 дол. — Антоніна Цап, Михайло Панкевич.

240.00 дол. — наступна рата зі збірки Українського Патр. Товариства, Відділ в Баффало, Н. Й. — переспала Оксана Бережницька (голова Відділу).

В пам'ять бл. п. Богдана Фіглюса зложили в Баффало, Н. Й. по 20.00 дол. — Оксана Бережницька, Люба Цюлько.

Листа ч. 041 — коляда у Філадельфії, ПА — збирав інж. Юліан Головачук, зложили:
по 50.00 дол. — Іван і Софія Дзіндзюра, Григорій Коцур,
по 30.00 дол. — Родина Філак, Юліан і Олена Головачук,
25.00 дол. — Катерина і Віра Пак.

Листа ч. 036 — коляра в Брістол, Саутгемптон і Левіттаві збирав Марія Флюнт, зложили:
100.00 дол. — Д. Флюнт, (Філадельфія);
50.00 дол. — Теодор і Марія Флюнт;
по 20.00 дол. — Теодор і Марія Шулак (Філа); МIRON Дзіндзюра (Філа); Роберт і Наталя Стуч;
по 10.00 дол. — Н. Головачук, Родина Дідик, Родина Пуцило, Анна Цюловська, Родина Остапик;
по 5.00 дол. — Родина Мазурик, Родина Вітик.

Листа ч. 037 — коляда в Левіттаві, Трентоні, Нью-Дж. — збирав Іван Головачук, зложили:
50.00 дол. — Іван і Софія Головачук;
по 25.00 дол. — Ольга Дубик, Люба Мрипоцька, д-р Теодор і Віра Сендик, Дарія Кузик;
по 20.00 дол. — В. З. Гіп, Роман і Леся Городиский, Родина Мазіканець, Родина Ляшен, Родина Обаранець, Роман Кузик, Галина Костюк;
по 10.00 дол. — Л. І. Онискевич, Володимир Литвин, Орест Надріага, Юрій і Уліна Тарнавський, Зенон Федорович, Михайло і Анастасія Вошук, д-р Зенон Городиский, Мирослав Симкович, Марія Савула, Родина Дзаман, Родина Осадца, Макар Коланіца, Емілія Панасюк, Ярослав Липка, Василь і Розалія Головачук;
по 5.00 дол. — Стефан Шолкевич, Йосиф Ясків, Євген Гец, Софія Веремченко, Ігор Боцин, Родина Пап, Ярослав Ласьків, Юлія Галайда.

Листа ч. 038 — коляда в Левіттаві і Трентоні, Н. Дж. — збирав Іван Головачук, зложили:

по 25.00 дол. — д-р Володимир і Уліна Коропей, д-р Богдан і Ольга Фараонов, Марк і Родина Гудай, Ігор і Дарія Сенник, Родина Гайдучок,
по 20.00 дол. — Орест і Елізабета Сенник, Микола Нагіряк, Михайло і Марія Глушок;
по 10.00 дол. — Орест Коланіца, Іван і Оксана Микитин, Володимир Марківч, Андрій Турчин, Богдан Станько, П. Косович, Родина Станішевський, Родина Матвічин, Василь Коцопий, Іван і Марія Гафткович,
по 5.00 дол. — Степан Мроцько, І. Гривоский, Софія Лотоцька, Катерина Мізюк, Мирослав Свідерський.

Листа ч. 034 і 035 — коляда Українського Патр. Товариства — Відділ в Кергонксоні, Н. Й. — переспав Степан Яц.
Листа ч. 034 — збирав Галина Хамула, зложили:
17.00 дол. — Галина Хамула,
15.00 дол. — Дарія Хухра,
по 10.00 дол. Кат. Мисько, д-р Р. Барановський, О. В. Дудинський, Л. В. Ціханський, Родина Досяк, Ів. Пригода, Р. Г. Чучкевич, Іван і Ольга Денисенко;
по 5.00 дол. — Розалія Паюх, Ренер, В. Є. Новицький, Павло і Тана Кузьмин, П. Шмайко, М. Борис, Е. І. Селенський, Михайлина Бигун;
3.00 дол. — Петричка.

Листа ч. 035 — збирав Стефан Яц, зложили:
50.00 дол. — Степан Олексів;
по 25.00 дол. — д-р М. Крижановський, Джералд і Аліс Кубін;
20.00 дол. — Володимир Дутка;
по 10.00 дол. — Осип і Катерина Гуменні, Осип Безкоровий, Теодор Васюта, Орест Дудитський, Евдокія Новаківська, Микола Семанишин, Василь і Стефанія Кучеряві, Петро і Лідія Яцв, Йосиф і Анна Марців, Володимир Андрюх, Н. Н. Степан і Нуса Яц;
по 5.00 дол. — Юліан і Анна Філа, Антін Шубик, Іван Борис, Юрій Гривоский, Михайло і Оля Бодлак, Марія Кейд, Ярослав Лєсв, Ізидор Кормелюк, Стефан Орловський, Ніколас і Епейн Акілко, Онуфрій і Марія Литвин.

Спростування:
У списку за січень 89 не були подані збірки, які брали участь у збірці на Патріарший Фонд Українського Патріаршого Товариства, Відділ в Баффало, Н. Й.: Оксана Бережницька, Онуфрій Білогорський, Зенон Боднарський, Надія Бенедикто, Станіслав Ващак, Степан Душенко, Андрій Кілко, Олександр Кулик, Ірина Лаврівська, Михайло Мохнач, Михайло Миськів, Тетяна Паславська, Микола Паславський, Михайло Пелех, Андрій Петришин, Василь Сивенький, Михайло Курьяк.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щирі подяки усім вельмишановним жертводавцям і збіркокам.
Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна відіграти від податку.

IRS No.: 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd.
Philadelphia, Pa. 19117

у Білліамставі:
50.00 дол. — Галина Кузьмінська;
25.00 дол. — Александер і Ольга Кобаса;
по 20.00 дол. — Дмитро і Мирослава Молдован, Петро і Ольга Брік, Микола Римчук, Марта Безпалко;
по 5.00 дол. — Нелі Аркотин, Мері Аркотин, Соня Сарадан;

Найбільший філадельфійський щоденник „Філадельфія Інквасер“ помістив 18-го травня великий репортаж „Українці зберігають свою спадщину — живо!“, який у малому форматі вивані до північної Філадельфії і її передмість, із п'ятьма великими знімками, і у регулярному виданні, але уж без знімків.

Автор репортажу концентрується на праці філадельфійського Освітньо-Культурного Центру, але говорить теж і про українську громаду у загальному. Авторка репортажу Меліса Дриббен дає працю, дуже галановито написану і прикрасу до УОКЦентру і до української громади.

Авторка пише, що українці належать до найтісніше спаяних етнічних груп Філадельфії. Українці, каже, етнічною спільнотою, яка має свої власні культурні установи, забезпечені установи, свої школи і церкви... своїх артистів і своїх хори... своїх пластуників і т.д. Меліса Дриббен пише, що українська громада є однією із небагатьох громад, яка зуміла організувати себе довкруги одного центру. Репортерка подає, що у долині Делаверу живе тепер приблизно 70,000 аме-

„Філадельфія Інквасер“ про УОКЦентр

риканців українського походження.

Меліса передає слова президента Центру д-ра Черника, який сказав: „Коли ми купили Центр, це скріпило всі ділянки життя нашої громади... Ми централізували активізм та увагу громади...“. Президент Центру сказав, що вибрана у Культурний Центр і куплена була школа на Сідер Ровд, бо вона знаходилася в околиці, де тепер мешкає багато українців. Центр є теж поблизу іншої великої української інституції — Менор Джуниор Коледжу, недалеко від українського цвинтаря і великої фарми, біля Факс-Чейс дороги, де ще у 1926-му році осіли українські Сестри Василіанки. Авторка додає, що д-р Черник прибув до Філадельфії з батьками у 1948-му році, коли йому було 10 літ.

Про ексекютивного директора Центру Орися Гевка, авторка інформувала, що вона є матір'ю шести дітей у віці від 17 місяців до 23 років, а що її чоловік є нуклеарним фізиком. Орися не хвилюється земними

дрібницями. „Справи, які мають відношення до України“, каже Дриббен, це інша справа, тут деталі є вирішальними... Кожен, хто входить з Орисєю у дискусію у цій справі, є спречений навчитися три основні факти, що відносяться до України: Україна є другою по величині країною Європи, Україна є республікою у Советському Союзі, але вона не є Росією, і назва Україна не має перед собою артикулю „the“.

Авторка каже, що Орися Гевка згадала, що провідники української громади планують робити заходи у Гаррісбурзі (столиці Пенсильванії), щоб унаочинити публічних школах включити дещо з історії України, зокрема історію голоду, яким Сталін убив мільйони українців. Згадує і про те, що Орися часто їздить до Вашингтону, щоб спонукати правodawців до оборони людських прав у Советському Союзі (Орися Гевка є уже 15 літ членом філадельфійського Комітету оборони прав України — Я.Т.) та що на запрошення місцевого республіканського комітету вона кандидатка тепер до Ради супервайзерів у окрузі Плімут.

Автор репортажу передає теж опінію про філадельфійський Центр Володимира Назаревича, президента Українського Інституту Америки у Нью-Йорку. Він сказав, що йому невідомий якийсь інший український Центр, де в одному місці були б садочки для маленьких дітей, школа для старших дітей, де студенти могли б позичати книжки з бібліотеки, яка має 9,434 книжок і... де хтонебудь може купити пла-

тивку із народними піснями трійки Мареничів. „Вони мають унікальні умовини — сказав В. Назаревич, — вони добилися великого успіху“.

Президент УІА сказав теж, що у ньюйоркській метрополітанській окрузі живе біля 100,000 українців і що у ЗСА, згідно з переписом населення 1980 року, є 730,000 українців. Авторка згадує теж у своїй статті вчительку та бібліотекарку Центру Марію Одежинську та працівницю успішної опіки Марію Татунчак.

Наприкінці репортажу Меліса Дриббен згадує „славног українського письменника і дисидента Івана Дзюбу“, який під час відвідин УОКЦентру сказав, що обмеження в Україні поступово легшають, і закінчує репортаж словами президента Центру д-ра Черника, який сказав, що хоч зміни в Україні є підбадьлюючі, але він боїться зміни політики. „Тільки час покаже, які правди є інтенції Горбачова. У міжчасі я хочу, щоб мої діти вміли говорити по-українськи, — сказав президент Центру, — я не хочу, щоб українська мова вмерла зі мною“.

Нашим великим недомоганням є те, що американський загальнебагато знає про Україну й українців, частинно з нашої вини. Гарна, велика, прихильна стаття про нас у найбільшому філадельфійському щоденнику є ще одним доказом, яке велике, корисне значення має для нас така українська репрезентативна інституція, як Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії.

Пам'ятаймо, що сьогодні після добудови і перебудови УОКЦентр потребує нашої великої фінансової помочі.

Я. Татомір

Грудка флоридської землі на свіжій могилі о. митрата д-ра І. Нагаєвського

Поминальне Богослуження у Норт-Порті.

Невимовно глибокий жаль виповнився серця не тільки найбільшій і такої примірної родини, але й не менше серця вірних парохіян, що він їх так вірно обслуговував десятиліттями у рідному краю і тут, в Америці. Його 80-літній життєвий шлях, що почався 21-го червня 1908 року в селі Полівих Чортківського повіту (Зах. Україна), а зупинився 7-го травня 1989 року в Пармі, Огайо (Америка), був виповнений невиспущеною працею в ролі духовника-патріота, науковця, письменника, воєнка-борця все в перших рядах, за волю України, а при тому ще й творця кожної окупаційної влади, що перекотилась через нашу Батьківщину. Після закінчення студій у греко-католицькій Богословській Академії у Львові, вже від 1935 року почав служити нашим парохіям в Теревельському і Брідському повітах. За свою віддану священничо-патріотичну працю зазнавав неодноразово переслідувань зі сторони польської влади, а перед вибухом війни 1939 році попав у Березу Каргузьку, що увівчив у своїй книжці-спомині „Тернистим шляхом“. Не менше „злюбив“ його наш другий окупант Советський Союз, бо зразу ж по розвалі Польщі, перебрав його під свою жорстоку „опіку“ горезвісний НКВД. Але якось вдалося йому вирватися так, що мандруючи „підпіллям“, вже в грудні 1939 року опинився за Бугом під німецькою кормогою. Тут відразу включився в церковне і громадське-суспільне життя, виконавчі функції в парохії, а рівночасно став культурно-освітнім референтом Українського Допомогого Комітету в Грешівській на Холмщині. Та й тут вже на весні 1941 року попадає в тюрму Гестапо в Грешівці, звідки знову вдалося йому прямо чудом вийти на волю, дослідило кілька днів перед вибухом німецько-советської війни. Та вже незадовго, бо в 1943 році, Митрополит Андрей Шептицький

міністра Мазанковського, заступника прем'єра міністра Канади, М. Голія, дістала до позиції крім інших знань та здібностей, тому що володіє кількома мовами і українською. Таких прикладів можна навести багато. Що ми тут можемо робити, щоб допомогти в цій несприятливій ситуації нашої мови? От кілька думок.

Читаймо українські книжки. Передплачуємо українські журнали та часописи. Тираж українського друкованого слова в Україні малі. Деякі журналісти знають, та починають виходити російською мовою. Це насильна русифікація. А тут тираж таке малі. Книжки стоять на полицях книгарень. Це наша байдужість, лінивість, несприятливість.

Щаваю естатистика, що її подає Джим Трелів, автор книги „To read aloud Handbook“. Автор каже, що двоїчна дитина знає коло 300 слів, а коли має чотири роки, знає приблизно 1,600 слів. В п'ять років — 2,100 слів. Доросла людина в щоденній т.з. „кухонній“ мові вживає 1,800 слів. Звідки має дитина більший словник? З книжок! І автор радить батькам та дідусям і бабусям читати наголос дітям книжки. Вияснювати нові слова і взаємно поширювати словник. Тут хоч

додати, що „український словник“ має 134,000 зареєстрованих слів! Як багатство! Наша мова — як море! — каже письменник Платон Чинда в Україні. Вісім же її! Збагачуючи її! Даруємо друзям книжки, передплачуємо в подарунок газети, журнали! Посилаємо дітям до українських дитячих садків, рідних шкіл, хоч може деколи це і невигідно. Робім все, що можемо, щоб українська мова не стала мертвою латинкою. Щоб чужинці не писали про нас так, як недавно написав журналіст Ніл Камерон у Саскачевані. Він прочитав у пресі, що в багатьох публічних школах перестають вчити українську мову, бо не має зацікавлення. Ніл назвав свою статтю „Beginning of the end“ — Початок кінця! Він так каже: „What to hell is wrong with them?“. Що тут до латини з ними? Вони соромляться бути українцями? Може зарекаються журяться, скільки їхні діти будуть заробляти грошей, замість того, щоб журитися їхньою особистістю, та вартостями, з якими підуть у життя... Чи ж не соромно читати такі слова?

Не міняймо своїх імен та прізвищ. Чи можемо собі уявити, щоб ми називали президента Америки Джорджа Буша — Юрієм Кушцем? А так подумайте як це

виглядало б, коли б ми переклали на англійську мову прізвище Горбачова? Це хочеться пригадати цікаву річ про нашу мову: після Першої світової війни зійшлися музики та мовознавці і хотіли знати найбільш „співучу“ мову світу. Першою визнали мову італійську, другою — українську. Чи ж не можемо гордитися красою нашої мови?

Постановім же собі, щоб кожний з нас переконував одного англомовного українця про вартість і красу української мови і заохотив його (її) навчитися її, чи вчити української мови його (її) дітей.

Постановім собі подарувати своїм приятелям хоч одну українську книжку на рік! Уживаймо нашу мову в нашій родині, домагуючись, щоб наша мова була в наших установах, наших церквах. Як і будемо постійно живити, вона стане „мовою праці“, а не „мертвою мовою“. Читаючи та балакаючи — ми її будемо поширювати та вдосконалювати. І справді, яка це насолода вміти висказати все своєю рідною мовою!

Підтримаймо боротьбу наших братів та сестер в Україні. Нехай наша мова знову стане мовою щоденного життя!

Мова

(Закінчення зі стор. 2)

мо „Щедрик, щедрик...“ де жоден переклад чи адаптація зовсім не відображає суті нашої кількіскашлітної щедрики...

І тут ми власне говоримо про те, про що проф. Олександр Говорун у своєму словнику: перша пісня, традиція, казка, минуле... Ми тим всім плекаємо ідентичність українця.

Що ж це є ідентичність? Слово з латинської мови. Означає тотожність, однаковість. Це ж є наше спільне коріння, наша мова, а з нею наша культура, традиції, наше окремішнє „я“, наш дар і привілей від Бога. Чи може дерево жити та рости без коріння? А що станеться з нами, як відрубемо своє коріння?

Недавно я чула відповідь батька на запит, чому його діти моляться англійською мовою. „Бог розуміє і англійську мову...“ Але ж тоді Бог розуміє і українську мову, то нащо Він тоді подарував людям різні мови? — запитала я. Відповіді на те не було.

Крім того всього, знання української мови приносить вже і користь. От, наприклад, ексекютивний асистент

КРАЙОВА РАДА БЕЗПЕКИ для спеціальних завдань планує запропонувати президентові Джорджу Бушу рекомендацію про те, щоб посилити ролі військових з'єднань ЗСА у війні з наркоманством. Тут ідеться про військових добровільців до країн Південної Америки, де процвітає продукція кокаїну, але в той самий час збільшили економічну допомогу, щоб ці країни могли стати на ноги й почати самостійно боротися з наркоманією чи радше з її продукцією в своїх країнах. Бо згідно з урядовими жінками, вироблення і ввиріб наркотиків приносить дуже добрі заробітки та являється однією з найбільших індустрій в цих економічно убогих країнах, ось чому такі пропозиції.

В ГРЕЦЬКІЙ СТОЛИЦІ було оголошено про формування нового (тимчасового) кабінету міністрів, в який увійдуть, здавалося б, непримирні вороги: представники консервативної партії Нова демократія і „лівого альянсу“ очолюваного комуністами. Як консерватисти, так і комуністи підтвердили, що їх союз носить тимчасовий характер і спрямований лише на відновлення демократичних норм, глибоко порушених попереднім соціалістичним урядом, очолюваним Андреасом Папандреу. Союзники поновили заявили, що приблизно через три місяці в країні будуть оголошені нові парламентські вибори, на яких грецький народ визначить партію абсолютної більшості. В неділю, 2-го липня, новий уряд був зарп'яжений. Прем'єр-міністром став колишній міністр суспільних робіт 62-річний Цаніс Панетакіс, колишній офіцер фльоти. Комуністи дістануть у новому кабінеті два незначні місця.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІАРШОГО ФОНДУ зложили

III-89

200.00 дол. — о митр Володимир Андрушків;
по 50.00 дол. — інж. Євген і Ірина Мельник (у пам'ять бл. п. проф. Богдана Романенчука), Таїса Венк (у пам'ять бл. п. інж. Романа Федівича); Роман Войнаровський;
по 40.00 дол. — Володимир і Мірослава Стойко, Роман Левіцький;
25.00 дол. — Володимир Лехіцький;
по 20.00 дол. — В. Т. Жила;
10.00 дол. — д-р Роман Барановський.

На радіопрограму „Голос Української Діаспори“ зложили:
300.00 дол. — Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку (за перші три місяці 1989 року);
25.00 дол. — Родина Ковалішин (у пам'ять бл. п. Василя Наїдана у першу річницю смерті);

На розбудову Українського Університету в Римі зложили:
500.00 дол. — Михайло Дрибн у пам'ять дружини бл. п. Любо Дрибн у 22-го річницю смерті

Збірка у пам'ять бл. п. Марії Сенік — Тренон, Н. Дж. — збирала Оксана Микитин, переслала Дарія Кузик. Збірка призначена на розбудову Українського Університету в Римі, зложили:

по 150.00 дол. — інж. Орест і Леса Сенік, інж. Ігор і Дарія Сенік;
50.00 дол. — інж. Роман і Наталя Кузик;
по 40.00 дол. — Олег і Стася Скрипчук, Богдан і Іванка Задорський;
по 25.00 дол. — д-р Теодозій і Віра Сендзік, Дарія Кузик, Юліан Охримович;
по 20.00 дол. — Богдан Копаниця, Іван і Мірослава Грабовська, Ольга Дубик, Галина Сиротюк;
по 10.00 дол. — Родина Мроцько, Іван і Софія Нолова, Теодор і Марія Флорент, Родина Зрада, Євген і Стефанія Сиротюк, Люба Мрилоцька, Галина Костюк, Родина Гуль, д-р Володимир Король, Михайло і Марія Глушок, Іван і Оксана Микитин;
по 5.00 дол. — Ляля Ладник, Микола Голово.

Листа ч. 1994 — збірка в Нью-Йорку і Ірвінгтоні, Н. Дж. — збірку перевели ред. Василь Пасичняк — голова Укр. Патр. Товариства в Нью-Йорку та Маріан Корнеліо від ООЧСУ в Нью-Йорку-Ірвінгтоні, зложили:

500.00 дол. — Слава Гнатів (Лівінгстон — в пам'ять мужа бл. п. Василя Гнатіва);
по 100.00 дол. — ред. Василь Пасичняк, д-р Теодозій і Любомира Крупа, д-р Юрій Падковський, д-р Роман і Наталя Кравчук, д-р Богдан і Богдана Худько, д-р Любомир Кузьма;
75.00 дол. — Григор С. Кузьма;
по 50.00 дол. — д-р Ярослав Ляшевський, Осип Галинський, Володимир Васичко, д-р Стефанія Гук, Петро Буняк, д-р Богдан Шибуняк;
40.00 дол. — О. Сигда;
35.00 дол. — Юрій і Марія Українські;
30.00 дол. — Орест Ціпка;
по 25.00 дол. — Маріан Корнеліо, Володимир Чайковський, Володимир Гордінський, Микола Крайник, Іван Винарчук, Анна Політило, д-р Марта Політило;
по 20.00 дол. — Ярослав Мулик, Іліза Дашко, Володимир Коблякський, Ігор і Ксенія Галій, Іриней Юрчук, Ігор Хома, Андрій Рогальський, Петро Винарчук, М. О. Кушина;
15.00 дол. — Володар Лисько

Листа ч. 0501 0072 Коляда — збірка в 1988 році Українського Патріаршого Товариства, Відділ Гемпстед, Н. Й. — Микола Курчак (голова), Юліан Захарія (скарбник), зложили:

336.00 дол. — Дохід з Базару відпалу УПТ;
по 200.00 дол. — Бінго-кухня І, Бінго-кухня ІІ, Гемпстед;
по 100.00 дол. — Родина Козко, Василь Захарія, Микола Куцак;
по 50.00 дол. — Пласт — Станція Гемпстед, Сестрицтво Вервиці, Гемпстед;
35.00 дол. — д-р Юрій Солтис;
по 30.00 дол. — Орест Давчик, Степанія Сагата;
по 25.00 дол. — Католицький Клуб, Відділ УНСОУ, Відділ Союзу Українок, Клуб Сеньйорів, о. крип. Євген Шараневич, Володимир Романюк, мгр. Атаназій Сваричевський, Дмитро Жергар, інж. Богдан Подолок, Ольга Берч, Володимир Шпанівський;

по 20.00 дол. — Відділ „Провидіння“, Богдан Копистинський, Микол Корнеліо, Євгенія Ключа, Степан Феленчак, Степан Кулинич, Франк Гирд;
15.00 дол. — Юлія Мандрибур;
по 10.00 дол. — Михайло Рій, Іван Матлос, Степан Коханівський, Яким Курчак, Степанія Маланчук, Володимир Плітено, Анна Андрух, Марія Сидор, Петро Шанайда, Іван Лотоцький, Михайло Петрига, Євгенія Ільницький, Зеновія Зарицька, Ярослав Курчак, Василь Мамус, Анна Малинник, Теодор Барняк, Іван Колодій, Василь Горинь;
по 5.00 дол. — Ольга Малишкова, Гелен Савицька, Марія Бішко, Вірджинія Вовк, Микола Зобків, Марія Бродило, Лукіан Ярощ, Марія Вуд, Іван Плетинський, Юрій Захарія, Алісія Доско, Катерина Яворська, Іван Стриковський, Микола Дідора, Іван Сопоко, Степан Корнова, Василь Захарюк, Анна Васильчук, Анна Агрес, Марія Лисак;
2.00 дол. — Петро Бендерський.

Листа ч. 052 — Коляда в Нью-Бранзвік, Н. Дж. — збирала і переслала Тамара Панкевич, зложили:

125.00 дол. — В. Дебайло;
30.00 дол. — Олег і Іванна Ратич;
по 25.00 дол. — Порфірій і Тамара Панкевич, Василь Кець;
по 20.00 дол. — Дмитро і Леса Демедчук, О. Городецький, Анна Литвин, Василь Хомут;
по 10.00 дол. — Іван Яцишин, Дам'ян Гена, д-р Іван і Наталя Головинські, Я. Букачевська, Євгенія і Марія Ціпки, о. Лабінський, Михайло і Марія Слободян, Михайло Хомут;
по 5.00 дол. — Тимко Шубик, Іван Яцишин.

Листа ч. 1921 — Коляда в Бостоні, МА — зібрав і переслав Степан Сидячук, зложили:

по 30.00 дол. — д-р Ярослав Рожанковський, д-р Роман і Наталя Миколаєвич;
25.00 дол. — Ярослав і Люся Чайківські;
по 20.00 дол. — Степан Сидячук, Яків Шегрин;
по 10.00 дол. — мгр. Орест і Слава Шудлюк, Антін Галонька, Марія Васишин, Зенон Цирівський, Осип Шиманович, Володимир Зозуля, Володимир Федорів, Микола Рогач, Михайло Франківський.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Михайла Логана в Джерзі Сіті, Н. Дж., переслав Юрій Ференчик, зложили:

по 100.00 дол. — Марія, Дарка й Оксана Городецькі, Володимир і Богдана Маїк;
по 50.00 дол. — д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюк, Марія Тимак і Галина Хамула;
по 30.00 дол. — д-р Микола і Мотря Богатюк, д-р Роман Осінчук;
по 25.00 дол. — Дарія Билов, Славо і Марта Кравс, Ярослав і Надія Пастушенко, Оксана Рак, д-р Ігор і Наталя Соновичівський;
по 20.00 дол. — Оксана Бережницька, Корнель і Малина Дзюба, Ярослав і Марта Сидір, мгр. Степан Хемич.

Збірка в Нью-Гейвен, Конн. — Збирала Павліна Лодинська і Григорій Гіна, зложили:

1,000.00 дол. — Ірена Гриневич (у пам'ять швагря, хорунжого УГА бл. п. Михайла Панкевича);
200.00 дол. — Приса Витвицька;
по 50.00 дол. — Михайло Бурський, Богдан і Марія Антонішин, Максим і Романа Тібо; по 25.00 дол. — Гнат Андрушчин, д-р Михайло і Марія Снігурович, д-р Олег і Надія Микетів, Лідія Фіцалович;
по 20.00 дол. — Василь Юречко;
по 10.00 дол. — Софія Бродич, Адам Дерешівський.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щирі подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі дані на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна віддавати від податку: IRS No.: 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association

— Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, PA 19117

Минає 90 років від появи друком першого літературного твору Володимира Винниченка (1880-1951). Його творчість піддала підпад під хвилі більшої чи меншої уваги дослідників і читачів. Цей рік свідчав, як період посиленої уваги, під оглядом дослідів, конференцій і видань. Ще наприкінці листопада минулого року на Гаваї відбулася конференція асоціації американських славистів (AAASS), на якій ціла секція була присвячена творчості В. Винниченка. Доповідачами були професори Рома Багрий, Данило Гусар-Струк і Марко Павлишин, а коментаторами — професори Євген Лащик і Вірко Балей, президентом конференції, на якій д-р Лариса Онискевич говорила про архів Володимира Винниченка, що його передала дружина письменника Розалія, яка померла 30 років тому. Д-р Микола Жулинський представив сучасний стан дослідження творчості В. Винниченка та планування видань його творів в Україні. Президент УВАН проф. Ярослав Білінський повідомив про видання нового твору В. Винниченка роману „Поклади золоті“.

6-го травня Винниченківська комісія організувала ще одну конференцію, присвячену літературній творчості письменника. Учасниками були науковці з Канади, Америки й України. Проф. Рома Багрий (з університету Йорк, біля Торонто) говорив про п'єсу „Закон“ під оглядом теми, яка на час писання твору (1921) представляла зовсім нову тему — сурогатне материнство і спроби цим психологічно та суспільно реакції. Доповідач підходив до цієї теми під оглядом порівняльним (з авторами приблизно того часу) та аналітичним, звертаючи увагу на чимало керуються більше розумом чи емоціями. Проф. Данило Гусар-Струк з Торонтоського університету, головний редактор англійської частини Енциклопедії Українознавства, доповідав про п'єсу „Гріх“ (1920) під оглядом етичних аспектів. Доповідач уважав, що Винниченко трактував гріх, як переступок проти власних принципів, коли людина не є чесна зі собою, тільки хоче раціоналізувати свою поведінку. Проф. Євген Лащик подав широкий коментар до цих двох доповідей, висловлюючи головні думки доповідей і обговорюючи деякі закінчення.

У другій частині конференції доповідав літературознавець д-р Микола Жулинський, заступник директора Інституту літературознавства ім. Т. Шевченка Академії Наук УРСР. Він підсумував як Винниченко писав роман „Слово за тобою, Сталіне!“ (написаний 1950 р., а вперше надрукований 1971 р.). Доповідач дав огляд головних ідей твору і їхнього пов'язання з романом „Новий закон“. Під час конференції були також виставлені картини Володимира Винниченка.

Винниченківська комісія УВАН за останнє півріччя

які він малював. Виставку підготували Діма Комілевська і Оксана Радий. Конференція відбулася при заповненій залі УВАН. Програму підготувала і провела д-р Лариса Залеська Онискевич, заступник голови Винниченківської комісії.

Того ж дня відбулися поширені наради членів Комісії досліджень творчості

Винниченка вже в останній фазі видання. На засіданні проведено індивідуальні п'ятні окремих членів щодо творчості Винниченка та накреслено загальний хід подальшої роботи, включно з конференціями.

Комісія для вивчення і публікації спадщини Володимира Винниченка повідомляє громадянство, що можна придбати такі твори В.

„Пророк“ (оповідання), 1960, стор. 108, 3 дол.
„На той бік“ (повість), 1972, стор. 134, 4 дол.
„Шодежник — 1921-1925“, т. 2, стор. 700, 30 дол.
„Поклади золоті“ (роман), 1988, стор. 268, 16.95 дол.
Про Володимира Винниченка:
Володимир Винниченко, статті та матеріали, 1970, стор. 82, 3 дол.
Григорій Костюк „Володимир Винниченко та його доба“, 1980, стор. 283, 10 дол.

Члени комісії дослідження творчості Володимира Винниченка.

Володимира Винниченка. Присутні вшанували мовчанням пам'ять померлого невідомого члена комісії і директора архіву св. п. Романа Маланчука. Його унікальна тритомна бібліографія творчості Володимира

Винниченка, надсилаючи замовлення на адресу: The Ukrainian Academy, 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

Володимир Винниченко „Слово за тобою, Сталіне“, 1971, стор. 374. Ціна 10 дол.

Семен Погорілий „Неопубліковані романи Володимира Винниченка“, 10 дол. Ціна в американських доларах.

Винниченківська комісія УВАН

Вшанували жертви Чорнобиля

Під час відправи в церкві.

В третю річницю чорнобильської катастрофи вшановано відомі й невідомі жертви цієї страшної трагедії теж і в українській православної церкви св. Вознесіння у Мейплвуді. Н. Дж.

Ініціативи Відділу Української Православної Ліги та на прохання всіх при-

церковних організацій в неділю, 21-го травня, настоятель церкви о. Євген Богуславський відправив після Літургії Панахиду за душі всіх загиблих. Співав парафіяльний хор під орудою Леоніда Харченка. Довкола тетраподу, над яким схилились український і американський прапори, стали півколом, з китичками білих роменів, діти недільної школи, за ними — представники прицерковних організацій, а далі в молитовним поклоном схилились голови всіх вірних. Цим разом пам'ять про загиблих перепліталася із тривогою, бож наслідки цього атомового вибуху не скінчилися та приносять муть

нові жертви наступних поколінь, і ще довго затроне земля дихатиме невідомо смертоносною отрутою.

Помимо волі, настирливо, мозок свердлить слова Ростислава Василенка:

„Знов на хресті розп'ята
Україна
В вік 21-ий йде
серед моги...“
(Голгота в Чорнобилі)

А душа так хоче вірити в якесь чудо Боже, надіється на ласку й милосердя Господнє для нашої, руйнованої людськими, планети.

П. Л.

85-річний...

(Закінчення зі стор. 1)

го „відкрив“ у 1925 році Космач та у ньому „втілює“ своє серце. Цей Космач став і колись малярської школи Новаківського, а Морозові — батьківщиною.

Але ми знову вертаємося до спогадів до того дзвіного тенового голосу, який захоплював нас у Космачі, і наш мистець розповідає нам широко та барвисто, що він, власне кажучи, служив у житті аж трьома музиками: малярству, театрові і поезії.

Він охоче розповідає нам цікаві історії про дружбу зі славним тенором Михайлом Голінським, який почувши голос Мороза, запровадив його до свого учителя на науку, про свій виступ у головній ролі „Запорожця за Дунаєм“, „Наталки Полтавки“, „Гриця“, про участь як соліста у хорі Кошиця. Аж важко повірити, коли М. Мороз каже, що після Другої світової війни брав участь в Західній Німеччині, а відтак вже в ЗСА у 284-ох концертах наших відомих хорів. А розповідає він уміє і любить: кольоритно і з гумором.

Поезія М. Мороза нам не довелося читати і про цю „музу“ він згадує мимохідь — тож не личить далі розпитувати, бо може це єдина муза, яка полонила його потайки і нікому не дано її з ним ділити.

А тут, у цій хаті-музеї, кожна кімната говорить картинками, кожна картина має свою історію, хоч це лише мала частина із того, що створив М. Мороз протягом свого так дуже плодотворного життя. Тут переплітаються пейзажі з портретами. В одній кімнаті на почесному місці великий портрет Митрополита Андрія Шептицького, перед яким два гуцульські свінки. Довгу хвилю стоїмо перед цим прегарним зображенням великого мецената українського мистецтва, якому наш господар стільки завдячує. Таж це Великий Митрополит дав йому стипендію на малярські студії в Парижі, а відтак призначив йому місце на Святогорській горі, де він намалював низку портретів.

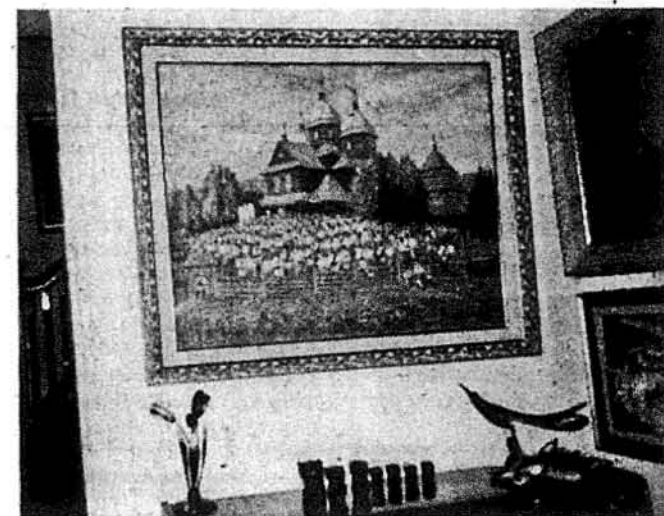
Друга світова війна перервала працю М. Мороза як портретиста і пейзажиста улюбленої Гуцульщини — біля 800 своїх праць втратив він у воєнній хуртовині, розповідає нам наш мистець. Але він не піддався і з питомим собі завзяттям взявся знову до праці спершу в Західній Німеччині, а відтак тут, біля Нью Йорку, де поселився з дружиною і сином.

Після участі у виставках в Західній Європі М. Мороз мав п'ять своїх індивідуальних виставок в Нью Йорку і одну в Торонто. Розповідаючи про це, мистець розкладає перед нами книги із витинками різних критик, що появилися не лише в українській пресі, але і в чужинській — французькій, німецькій та американській. Усі позитивні з великим признанням для мистця, з порівняннями до Сезанна і характеристикою його як „художника з Божої ласки“ із „чарівною поезією пензля“.

Окрема книга, яку наш мистець зберігає уважно — це листи і признання від

Портрет Митрополита А. Шептицького.

Церква в Космачі.

різних відомих постатей: там і лист від О. Архипенка, в якому цей славний мистець називає Мороза своїм надхненням, там побажання від президента Регена на 80-річчя, там багата перелистка із Блаженнішим Кардиналом і Патріархом Йосифом Сліпим, у якого М. Мороз перебував двічі протягом довгого часу та створив чотири портрети Й. Сліпного, один Митрополита Шептицького, проєкти вітражів і мозаїк до собору св. Софії та до храму Живоїцької Матері Божої. До речі, перебування в Римі у сімдесятих роках, як і

раніше, дали нашому мистецтву надхнення до десятків італійських пейзажів. Частина цього доробку знаходиться в кімнаті М. Мороза в Українському Музеї в Римі.

Переходячи, однак, з одної до другої кімнати в садибі мистця, ми ніяк не можемо навіть оцінити, скільки творів мистця в цьому приватному музеї, бо там, де вони стоять один поруч одного на землі під стінами, М. Мороз навіть нас не впускає. Здається, йому, як це часто буває у малярів, важко розставитися із своїми творами. Але ні — він виявляє нам, що біля 3000 його картин знаходяться „поміж людьми“ і вони прикрашають стіни приватних домів, українських установ, резиденції голів держав, як ось, наприклад, Білий Дім, палати канцлера Баварії чи прем'єр-міністра Канади, а скільки залишилося там на батьківщині, на Україні...

Михайло Мороз наскрізь український мистець-маляр, де б він не був, його картини в більшості своїй настроям українські. Він шукає, як бачимо, навіть серед американських краєвидів аналогії до українських Карпат, він творить українські пейзажі і в кожному із своїх тисячів картин вкладає свого українського духа.

Навіть у своїй хаті, з якої тільки година їзди до метрополі світу, він зумів створити класик України, який глядач на нас майже із кожного закутку, із картин, вишивок, гуцульської кераміки. Він проявляється і в українській гостинності нашого мистця та його прегарної дружини Ірини, що з портретів нагадує нам Довбушеву Дзвінку.

Ні, ніяк не хочеться вірити, що тому вічно молодому духом і настроєм М. Морозові вже 85 років. Здається і він сам в це не вірить, коли зраджує нам у розмові, що він замоло працює, що треба більше малювати, бо ще так багато у нього пління та завдань. Хто так підходить до життя і до своєї музи — залишиться вічно молодим.

З таким почуттям вітасмо нашого неперевершеного М. Мороза із 85-річчям в надії, що українська спільнота його з цим рідкісним ювілеєм не забуде. Шоб було, як в гуцульській співаночці, що їх Мороз так радо співає:

Ци всім готям місце
А як ні, гледіте,
Тисові столи вносите,
Пилиш гості садіте...

ЯК УВАЖАЮТЬ ЗАХІДНОНІМЕЦЬКІ вчені, їм вдалося відкрити найдавніші наскельні малюнки на території Європи. Це показали спеціальні дослідження, проведені неподалік села Блаудерн (земля Баден-Вюртемберг). Аналіз малюнків показав, що першим європейським „художником“ була хроманьонська людина. Ця подія сталася 37 тисяч років тому.

New Book in stock!

Pavlo Zaitsev:

TARAS SHEVCHENKO A LIFE

Edited and translated by George S. N. Luckyj

Published for the Shevchenko Scientific Society by University of Toronto Press, Toronto-Buffalo-London, 1988, printed in Canada, pages 284. Hard cover, price \$30.00.

Pavlo Zaitsev tells extraordinary life-story of Ukraine's greatest literary genius and national hero. Taras Shevchenko not only survived an incredible odyssey of misery in prisons and exile, but managed to transform his suffering into poetry that expressed the aspiration of his enslaved nation.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

СТАРАННЯМИ ДОСЛІДНОЇ ФУНДАЦІЇ ім. О. ОЛЬЖИЧА у ЗСА
появилася нова книжка п. н.

НА ЗОВ КИЄВА

Український націоналізм у Другій світовій війні
(Збірник статей, спогадів і документів)

Зібрана й упорядкована

Колегія Дослідів Історії
Українського Націоналістичного Руху

Книга, на 542 сторінках мистець як сказано, статті, спогади, документи, відозви, звіти, знімки і малюнки, а на закінчення — інформативні статті кількох авторів англійською мовою. Показник імен-назв завершує цю інтересну і важливу працю Друкавни на добром папері і фахово опрацьована.

М'яка оправа \$25.00

Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкового податку

ЗАМОВЛЯТИ

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ДЕНТИСТ ДОКТОР ПЕТРО АНДРІЙ МИХАЙЛІВ

повідомляє про відкриття своєї практики

Загальної та Косметичної Дентистики

935 Northern Boulevard, suite 100
Great Neck, New York 11021
Телефон: (516) 482-2720

Години: за домовленям

Д-р Михайлів закінчив резидентуру загальної практики Дентистики в Лонг Айленд Джуїш Медікал Центр. Очолював дентистичний відділ як головний дентистичний лікар.

Крайова Управа Спільки Української Молоді в Америці

має шану запросити українське громадянство на

БЕНКЕТ

з нагоди посвячення площі під будову табору, який відбудеться в неділю, 9-го липня ц. р. на Оселі СУМ в Еппенвіллі, Н. Й.

Акт посвячення: 1-ша година по полудні
Коктейль: 2-га година по полудні

Бенкет: 3-та година по полудні

Нашому Дорогому Мистцеві МИХАЙЛОВІ МОРОЗОВІ

посипаємо

В ДЕНЬ ЙОГО 85 ЛІТТЯ

НАРОДИН,

які припадають на св. Івана, якнайширші побажання кріпкого здоров'я і творчої наснаги, щоб ми одушевлялися ще довго його гарними, барвистими картинками.

НА МНОГІ І БЛАГІ ЛІТА

РОДИНА І ПРИЯТЕЛІ

з Європи, Канади і Америки

Доповідь, влаштована круглим столом і Українською Американською Координаційною Радою, відбулася 9-го червня у приміщенні Українського Народного Дому, в діміві УКРАД. Вечір відкрив голова УК Ради Микола Гошовський, який привітав Максима Полотнюка і всіх присутніх на заході та попросив Євгена Стахова, щоб поінформував присутніх про доповідь, який кілька місяців тому приїхав з Львова до Америки на постійний побит.

С. Стахів у вступному слові заявив, що батько Максима був інженером лісництва та дає співпрацю з УПА був розстріляний німцями, а мама, Ірина Вільде, була відомою українською письменницею. Сам Максим Полотнюк був два рази арештований за права українського народу і є членом Гельсінської Групи. Євген Стахів представив доповідь, яку попросив до слова, а присутні привітали його рясними оплесками.

Доповідач розповів про останні події — про перебування і гласність, які стали центром уваги демократичного світу, а головне, як гласність працює для українського національного відродження, української мови, культури та національних стремлінь українського народу.

Доповідач звернув увагу на українське національне пробудження: українська національна свідомість проходить досить шкідливим темпом і в кожній області України, а особливо по містах, національне пробудження набирає різних форм і проходить різними шляхами. В тих містах України, які є більше зрусифіковані,

В Нью Йорку відбулася цікава доповідь Максима Полотнюка

треба більшої праці й національної свідомості. Тому український національний актив не може висувати справу самостійності, доки цілий український народ не буде національно свідомий. Є деякі голоси, які хочуть, щоб ми взувалися на балтійських народах, які хочуть і вимагають від Москви самостійності. Їхнє становище є зовсім інше, як України. Вашингтон до сьогодні не визнає союзової окупації балтійських держав. Інша справа, що Союзетський Союз без балтійських народів буде такою самою імперією, якою він є тепер, а без України імперії не буде. Отже треба підготувати і національно усвідомити цілий народ, щоб не повторював вісімнадцятий рік визвольних змагань.

Далі доповідач розповів про свої тюремні спомини, про львівську тюрму, де він сидів, про те, що поведінка тюремної служби, головню КГБ, яке старається накидати політичних в'язнів кримінальних злочинів, тобто судити їх як кримінальних злочинців, які мають зовсім інший статус, ніж політичні в'язні. Одне є позитивне, що між українськими в'язнями є велика солідарність і живий контакт з зовнішнім світом. У львівській тюрмі в'язні змонтували радіо й слухали „Голос Америки“, „Свободу“ та інші закордонні радіопрограми.

Українські політичні діячі мають величезну практику і добре вироблені політично й національно, добре

знають, як просувати українську самостійницьку ідею, яка пройшла б до кожної української людини та щоб знайшла відгук серед поневолених народів і народів вільного світу.

Щодо арештувань, то КГБ живає своєю старою методу, арештовує невинних людей без жодного доказу, висувають фальшиві обвинувачення.

Максим Полотнюк привіз з собою українську літературу, яку видають новостворені українські організації. Він також заявив, що всі ті організації, які є створені за гласності, не є визнані союзовим урядом, тобто є нелегальні, включно з організацією „Рух“. Отже справа не є така рожева, можливо, що вдасться злегалізувати українські національні організації.

Треба підкреслити, що доповідач старався висвітлити національний процес і розвиток українського відродження, яке проходить не тільки в границях української республіки, а також у тих містах, де живуть українці. На українській Кубані, яку Сталін прилучив до Другій світовій війні до російської федеративної республіки. На Кубані живе 80 відсотків українців. На Зеленому Кліні вздовж манджурської залізничної лінії вісім мільйонів українців, за найновішою союзовою статистикою, і там також проходить національне відродження, особливо в Хабаровську боротьба з росіянами за українську школу,

яку силою хочуть відібрати від українців росіяни, але в тій справі китайське населення, яке живе на тій території підтримує українців. Покищо невідомо, як та справа закінчиться. Також треба Україні звернути увагу на Хабаровськ, який збудували українці, та підтримати морально наших братів українців-сирітків. Інша справа також для нас дуже важна, це є частини курської і вороніжської областей, які по Другій світовій війні Сталін прилучив до російської республіки й на тих теренах треба розвинути національну роботу.

Треба також згадати, що на українських землях під Польщею проходить великий національний процес. Підляшші, Холмщині і нав'ї на так званих „відсіканих“ землях, де живуть українці, яким треба матеріальної допомоги. Також Лемківщина починає національно відроджуватися. Успіх національного відродження на терені Польщі, Словаччини, Югославії залежить від допомоги моральної і матеріальної українців Америки і Канади.

Максим Полотнюк дуже цікаво говорив і старався правдиво навістити розвиток національних подій в Україні, які для нас є дуже цікаві. Це була дуже цінна і змістовна доповідь, яка заслуговує на велику увагу. За цю цінну доповідь присутні на заході нагородили шановного доповідача рясними оплесками, а голова УНРади Микола Гошовський щиро подякував доповідачеві за цінну доповідь та попросив до запитів, а відтак до дискусії.

Багато з присутніх ставили запити, які стосувалися сьогоденної ситуації в Україні, на які доповідач давав вичерпуючі відповіді та з ширшими поясненнями. Треба підкреслити, що доповідь М. Полотнюка була дуже цікава, бо відзеркалювала сьогоденні проблеми українського народу, в Україні й поза її межами. Правда, що ще залишився Ленінград, де живе півмільйона українців, і до цього часу не зорганізовано Українське Товариство, як у Москві, де є таке Товариство, зорганізоване, яке очолює відомий астроном полк. Попович. Євген Стахів щиро подякував доповідачеві за цінну доповідь.

Микола Турецький

Відбувся пластовий відбиванковий турнір

У Нью Йорку вже четвертий раз відбувся такий турнір, зорганізований спортивним референтом Крайової Пластової Старшини в ЗСА ст. пл. Ігорем Струтинським, „Ч. К.“ і ст. пл. Андрієм Данилюком, „О. Х.“

Цим разом турнір відбувся 22-квітня ц. р. в гарних залах Гантер коледжу. Хоча цього року було менше дружин, як минулими роками (лише 18), але турнір знову був повний емоцій, переживань і завзяття.

Турнір відкрив голова КПС пл. сен. Ігор Сохан, „Ч. К.“ і побажав усім змагунам успішних змагань та доброї гри. На особливу увагу заслуговує факт, що на турнір приїжджають дружини навіть дуже здалека, щоб змагатися, запізнатися і бути у колі своїх однолітків.

Гра дружин була на достатньо високому рівні. Домінувала дружина СУМА, здобуваючи аж три перші місця у своїх групах.

Треба відзначити дружини УСК — Нью Йорк (чоловіки) і СУМА — Пассейк (хлопці), які зробили великий поступ у своїй грі від минулого року. Також СУМА — Пассейк (дівчата) здобули вже четвертий раз перше місце у своїй групі.

На превеликий жаль, за відсутності декількох батьків (яких бачу кожного року) нікого з них на заході не було. Було багато молоді, що не змагалася, а лише приглядалася грі. Підгото-

ва, організація і саме проведення турніру було відрізняє. Всі переможці були нагороджені медалями і гарними грамотами.

Першуними турніру вийшли: чоловіки: члени курсу УСП „Хмельниченки“; жінки: СУМА — Йонкерс, дівчата: СУМА Пассейк, хлопці: СУМА — Пассейк.

Найкращими змагунами у своїх групах були: чоловіки — Нестор Паславський, жінки — Оксана Удейчук, дівчата — Тана Кігічак і хлопці — Петро Зелонка.

Щира подяка належить п. Вольстеттерові, директору спорту в Гантер коледжі, за вірогідність і співпрацю. Суддям Богданові Гайдучкові, (головний суддя), І. Соханові, Мигель Абрамонте, Аскольдові Хемичеві, Лізі Шмотолосі і Яремі Бачинському за їхню жертвенну працю. Пл. розв. Миколі Савицькому за виготовлення проспекту на сорочинки, Михайлові Худикові і Ладі Явній за роблення знімків, а Христі Лушко за упорядкування залу після турніру.

Щира подяка всім жертводавцям, бо без їхньої фінансової допомоги цей турнір ніколи не відбувся б. Дякуємо Українському Народному Союзові, „Самодомочі“ в Пассейку, Нью Йорку, Джерзі Сіті, Ньюарку, Рочестері і Гартфорд, Православній Кредитівці в Нью Йорку, Щадниць у Філадельфії, Братському Союзові, Українсько-Американській Координаційній Раді, Крайовій Пластовій Старшині, організаторам Спортивного табору і компанії Пепсі Кола.

Без жертвенної праці ст. пл. І. Струтинського і ст. пл. О. Данилюка ми, очевидно, не мали б такого турніру.

ва, організація і саме проведення турніру було відрізняє. Всі переможці були нагороджені медалями і гарними грамотами.

Першуними турніру вийшли: чоловіки: члени курсу УСП „Хмельниченки“; жінки: СУМА — Йонкерс, дівчата: СУМА Пассейк, хлопці: СУМА — Пассейк.

Найкращими змагунами у своїх групах були: чоловіки — Нестор Паславський, жінки — Оксана Удейчук, дівчата — Тана Кігічак і хлопці — Петро Зелонка.

Щира подяка належить п. Вольстеттерові, директору спорту в Гантер коледжі, за вірогідність і співпрацю. Суддям Богданові Гайдучкові, (головний суддя), І. Соханові, Мигель Абрамонте, Аскольдові Хемичеві, Лізі Шмотолосі і Яремі Бачинському за їхню жертвенну працю. Пл. розв. Миколі Савицькому за виготовлення проспекту на сорочинки, Михайлові Худикові і Ладі Явній за роблення знімків, а Христі Лушко за упорядкування залу після турніру.

Щира подяка всім жертводавцям, бо без їхньої фінансової допомоги цей турнір ніколи не відбувся б. Дякуємо Українському Народному Союзові, „Самодомочі“ в Пассейку, Нью Йорку, Джерзі Сіті, Ньюарку, Рочестері і Гартфорд, Православній Кредитівці в Нью Йорку, Щадниць у Філадельфії, Братському Союзові, Українсько-Американській Координаційній Раді, Крайовій Пластовій Старшині, організаторам Спортивного табору і компанії Пепсі Кола.

Без жертвенної праці ст. пл. І. Струтинського і ст. пл. О. Данилюка ми, очевидно, не мали б такого турніру.

Без жертвенної праці ст. пл. І. Струтинського і ст. пл. О. Данилюка ми, очевидно, не мали б такого турніру.

Фінальний вислід турніру

Чоловіки

„Хмельниченки“, „УСК Нью Йорк“, „Червона Калина“ I, „Инжекто Молд“, „Червона Калина“ I, Пласт Пассейк, Пласт Клівленд.

Жінки

СУМА Йонкерс, УСК (Український Спортивний Клуб) Нью Йорк,

Юнаки

СУМА Пассейк, Пласт Ньюарк, СУМА Нью Йорк, Пласт Філадельфія.

С—Русь

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

АННА ГРИНЬКО, з дому Повх, член УНС Відд. 83-го ім. Івана Франка в Філадельфії, Па., померла 6-го квітня 1989 року на 79-му році життя. Нар. 25-го травня 1909 року у Філадельфії, Па. Залишила у смутку сина Володимира з родиною, брата Володимира з дружиною Гелен і кузину Волтеру. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па. Вічна їй Пам'ять!

А. Кушнір, секр.

ТЕКЛЯ ДАНИЛКО, член УНС Відд. 59-го в Бріджпорті, Кт., померла 23-го березня 1989 року на 88 році життя. Нар. 14-го червня 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку дочку Евелін Саксонмасер, сина Володимира Б. і трьох онуків. Похорон відбувся 25-го березня 1989 року на цвинтарі Овлов у Філадельфії, Кт. Вічна їй Пам'ять!

Тарас Сливинський, секр.

СТЕПАН ЛЕЩИШИН, член УНС Відд. 44-го в Нортгемптоні, Па., помер 11-го червня 1989 року на 62-му році життя. Нар. 12-го жовтня 1926 року в Сентоні, Па. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку брата Василя Лещишина. Похорон відбувся 14-го червня 1989 року на укр. кат. цвинтарі ім. св. Івана в Нортгемптоні, Па. Вічна йому Пам'ять!

Мартин Шишка, секр.

КАТЕРИНА ГОЛЬДЕР, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл“ в Клівленді, Огайо, померла 30-го травня 1989 року на 92-му році життя. Нар. 13-го січня 1896 року. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку сина Роберта Пацуло і онуків Роберта і Рассела, доньку Р. Болінген, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо. Вічна їй Пам'ять!

Василь Шмагло, секр.

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite ■ Marble ■ Bronze

СОЮЗИВКА
SOYUZIVKA

УПРАВА СОЮЗИВКИ

запрошує на

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ ПІД ЧАС ЛІТА 1989 Р.

Програми провадить МАРИЧКА ГЛІБОВИЧ

- Субота, 8-го липня, год. 8:30 веч.
Хор „Думка“, Нью Йорк
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Кришталь“
- Субота, 15-го липня, год. 8:30 веч.
Казка — Ансамбль пісні і танку
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Зелене жито“
- Субота, 22-го липня, год. 8:30 веч.
Ансамбль бандуристок „Гомін степів“
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Хлопці зі Львова“
- Субота, 29-го липня, год. 8:30 веч.
Тріо „Троянда“, Торонто
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Алекс і Дорко“
- Субота, 5-го серпня, год. 8:30 веч.
Лілея Волянська, сопрано
Богдан Василичин, бас, Едмонтон
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Зелене жито“
- Субота, 12-го серпня, год. 8:30 веч.
Тріо „Верховина“, Торонто
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Хлопці зі Львова“
- П'ятниця, 18-го серпня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Акула“
- Субота, 19-го серпня, год. 8:30 веч.
Танцювальний ансамбль Роми Прийми-Богачевської
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Акула“
- Субота, 26-го серпня, год. 8:30 веч.
Хор „Веснівка“, Торонто
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Рейдінг Гутсулс“
- П'ятниця, 1-го вересня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Нові часи“
- Субота, 2-го вересня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грають оркестри „Темпо“ і „Нові часи“
Програма буде подана пізніше
- Неділя, 3-го вересня, год. 8:30 веч.
Танцювальна група „Сизокрил“, Нью Йорк
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Темпо“

Ukrainian National Association Estate
Footmore Road Kew-Hankson, New York 12446
914-626-5641

BALAG Ltd.

is a AMERICAN COMPANY that has been in existence for over 25 years and whose primary business activities are international trade, real estate development, and project financing. After lengthy negotiations we have successfully signed a contract with a Soviet manufacturer to sell LADAs.

ВПЕРШЕ! Чи хотіли б ви подарувати нове авто вашій родині або друзям в Україні? Завдяки нашій компанії це стало можливо!

ВСІ МОДЕЛІ „ЛАДИ“ 1989 РОКУ!

Ніяких багаторічних черг! Абсолютно ніякого мита для одержання в СССР! Всі авта пройшли інспекцію і покриття проти ржавіни. Авта готові для одержання в Ленінградському Експорт-Центрі „ВАЗУ“ протягом 60 днів з моменту прийняття замовлення. Всі авта з гарантією на 1 рік (або 15.000 км), що покриває вартість запасних частин і роботу.

За додатковою інформацією телефонувати ОЛЕКСАНДРОВІ ЛЕЙТМАНОВІ

(212) 980-8080. FAX (212) 593-2281.
TELEX 425-882
1414 Avenue of the Americas
New York, N.Y. 10019

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

діючий редактор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклів п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфаветична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентне зредіроване і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показчик життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеку Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стежкового податку.